

af den ærede Rigsdagsmand ovenfor anførte Grunde vare de eneste, der lammede Forhandlingerne. Jeg troer, at en af Grundene er den, at man har den besynderlige Skabne ved Behandlingen af de enkelte Paragrapher bestandigt at komme tilbage til Sagens første Behandling, og ved hver enkelt Paragraph at behandle Sagen i dens Heelhed, Noget — det maa være mig tilladt at udtale det —, som det forekommer mig, at selv den nysnævnte ærede Rigsdagsmand ikke heller var ganske fri for. Endnu en anden Grund, som gjør, at vore Forhandlinger maaffæe ere noget mindre betyvende, er, at vi ved denne Behandling mangle en Regjering (Hør!). Vi have ingen Minister, som ved disse Forhandlinger virkelig repræsenterer Regjeringen (Hør!). Der er Ingen, der i høiere Grad end jeg paaffønner den fungerende Indenrigsministers særdeles Sagkundskab i disse Sager, og med større Glæde end jeg vilde være gaaet ind paa Behandlingen af disse Sager med ham som Minister, men hans hele Function har bestaaet i, at han har overrakt os noget Skrevet fra Ministeriet (Hør!). Jeg veed virkelig ikke, hvad det egentlig var, men han er kommet med noget Skrevet, der ligesom skulde være, ikke en Instrux, men dog Noget, som udtrykkede Ministeriets Mening, og dermed var det forbi. — Men dette er ikke Grundlovens Mening med at have givet Ministrene Afgang til Thinget (Hør!) og givet dem Ret til at deeltage i Forhandlingerne; med denne Rettighed følger nemlig tillige den Forpligtelse, at de skulde deeltage i Forhandlingerne (Hør!). De kunne ikke saaledes vilkaarligt snart tage Deel deri og snart trække sig ud deraf og lade det berøve blot med at give nogle skriftlige Ytringer, som de overdrage den ærede fungerende Indenrigsminister at oplæse for os. Jeg troer, at, saaledes som Sagerne staae, er der i det hele Forhold noget Skævt; naar den ærede fungerende Indenrigsminister ikke kan tiltræde Ministeriets Anskuelse om et saa høist vigtigt Anliggende, men udtrykkeligt udtaler for os, at han holder fast ved sin tidligere Anskuelse, saa, siger jeg,

kommer det Hele i en stærk Stilling, naar han er det eneste Organ for Ministeriet, thi Folgen er, at han af Hensyn til det øvrige Ministerium kun har den ganske naturlige og eneste Udvei at lade Sagen gaae og skotte sig selv og slet ikke udtrykke nogen Regjeringsmening i den Henseende. Jeg troer, at heri indeholdes en af de vigtigste Grunde, hvorfor Forhandlingerne ikke kunne faae det Præg, som de under andre Omstændigheder vilde have. Jeg skal paa ingen Maade gjøre den ærede Indenrigsminister nogen Bebreidelse for denne Situation, jeg kan godt forstaae, at der kan være andre politiske Hensyn, som kunne sammenholde den hele Combination, og at man derfor maa finde sig i de stedfindende Forhold som et nødvendigt Onde.

Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig) har udtalt sig meget stærkt mod Taxationen og mod det oprindelige Forslag, saaledes som det foreligger, og for det Forslag, som den ærede Indenrigsminister, det vil sige, da han forrige Gang var Indenrigsminister, forelagde for en Landbo-commission. Jeg troer, at der er noget Overdrevet i de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende har betjent sig af, thi det er ikke noget Nyt at betjene sig af Taxationer ved Gjennemførelsen af høist vigtige Foranstaltninger (Hør!); Alt det, som næringsdrevende Borgere udrede i Skat, udrede de efter Taxation; hele Skatteansættelsen er skeet ved Taxation; til Grund for den hele Udskiftning, der har en saa stor og indgribende Betydning for Eiendomsforholdet, og til Grund for Udsættelsen og Anbringelsen af offentlige og Umyndiges Midler, ligger Taxationen.

Rettelse.

- Nr. 350 Sp. 5586 L. 14 f. n.: „forvildede“ læs: „forvaldede“.
 Nr. 351 Sp. 5589 L. 12 f. o.: „og“ udgaaer.
 — — Sp. 5594 L. 24: „reent“ læs: „reimt“.
 — — Sp. 5600 L. 25: efter „har“ tilføies: „allerede under Forhandlingerne i forrige Session“.